

представили двама со слѣдующе-то лъжесвидѣтельство; ти казали, че Исусъ говорилъ: „могъ да развалѣ Божіа храмъ и въ три дни да го въздигнѣ“, На всички-тѣ тыя клеветы Исусъ Христосъ мълчалъ.

Тогава първосвященника-тѣ встанѣлъ отъ мѣсто-то си, исправилъ си на срѣдѣ-тѣ и казалъ на Спасителя: „зачто не говоришь ничто за свое оправданіе?“ Но Исусъ Христосъ продължавалъ да мълчи; зачтото мълчаніе-то е найдобъръ отговоръ на клеветѣ.

Но кога първосвященника-тѣ Го попыталъ подъ клетвѣ: „заклинамъ Тя въ Бога живаго, обяви ми истинѣ-тѣ: истина ли си ты Христосъ Сынъ Божій?“ то Исусъ Христосъ отговорилъ: „ты самъ каза това, но Азъ щѣ притурѣ още, че ще видите Сына чловѣческаго, сѣдѣща одесно на силѣ-тѣ Божіи и грядуща на облацы-тѣ небесны.“

Първосвященника-тѣ раздралъ на себе дрехѣ-тѣ си, говореци: „Той хули Бога! каквы трѣбватъ още свидѣтели? Вы сами чухте богохульство-то Му. Какъ мыслите за това?“ Тогава всички казали, че е достоинъ за смърть.

Воины-тѣ Го извели на двора, гдѣ Той, обиколень отъ стражѣ, трѣбвало да проведе остатѣка отъ нощъ-тѣ. Тукъ всякакъ ся ругали съ Него: едни плювали на Него, другы Го тласкали, другы Го били по лице-то, говореци: „Христе! налучи, кой Тя удари?“—Всички ся стараяли да Му правятъ, колкото могѣтъ повече, поруганія.

× ГЛАВА LXXXII.

Отреченіе-то Апостолъ-Петрово.

Доклѣ ся намиралъ Исусъ Христосъ въ дома на Каіафѣ, на двора отъ него домъ происходило слѣдующе-то:

Апостолы Петръ и Іоаннъ вярвѣли издалече слѣдъ Исуса Христа до самыя домъ архіерейскый. Іоаннъ былъ позна-